

Language of Belonging er et projekt bestående af en installation og koncertperformances med 8 sangere og jeg Marie-Louise Andersson som performer. Værket forbinder mønstre, elektricitet, poesi og lyd i et jacquardvævet instrument. Koncertperformancen er baseret på en væverfugls polyfoniske sang og tilpasses sangernes stemmer. Min kunstneriske intention er at arbejde med lydens taktilitet, og frembringe et sensorisk rum for publikum..

Jeg søger med denne ansøgning om tilskud til projektet *Language of Belonging* til udstillingen *UNBOXING the Goodiepal Collection* på Statens Museum for Kunst. Værket vil blive installeret i udstillingsrummet Auditoriet, hvor koncertperformances løbende vil finde sted i perioden 3. juni – 25. oktober 2020.

Installationen består af en cirkulær scene afgrænset af et digitalt jacquardvævet tekstil i tætvet kobbertråd og hvid bomuld med en diameter på 1,80 meter og en højde på 1,50 meter. Tekstilet er fæstnet til et cirkulært metalrør, som hænger ned fra loftet i tynde reb, og former tekstilet som en cylinder.

Publikum har mulighed for både at bevæge sig ind på den cirkulære scene og uden om værket. Sangerne står uden om publikum og synger ind mod midten af scenen, mens jeg spiller på instrumentets inderside og yderside.

Projektet er en undersøgelse af hvordan jacquardtekstilet vil fungere som et instrument, og om det har potentiale for lyd ved bevægelse. Kobbertrådenes funktion er at lede elektricitet gennem tekstilet. Kobberet har en både funktionel og konceptuel betydning for værket og kan udover at lede elektricitet samtidig aflede elektromagnetiske bølger væk fra instrumentet og dermed væk fra publikum, når de står inden i cylinderen omgivet af tekstilet – som en beskyttende *Faraday cage*.

Jeg anvender en jacquardvæv fordi den betegnes som forløberen for computeren, hvor der anvendes et binært system, som oversættes til et mønster. Projektet er inspireret af matematikeren Ada Lovelace som havde et øje for mønstre i data ligesom hun så et musikalsk potentiale i naturens mønstre.

Jacquardmønstret tager afsæt i en seismografisk måling af væverfuglens frekvenser, som jeg visuelt har omsat til et mønster, der er en metafor for væverfuglen.

Projektets koncertperformance udvikles i samarbejde med komponist Toke Brorson Odin og med et 8-stemmigt kor. Sangen består af vokal uden ord baseret på væverfuglens polyfoniske sang. Med udgangspunkt i en oversættelse af væverfuglens sang udarbejder vi et forløb som tilpasses sangernes stemmer, og bearbejder tempi og tonehøjde. Intentionen er at arbejde med sangernes flerstemmige sang og udelade fraseringer, for at gøre stemmerne tørre i klangen, og i stedet lade instrumentet udtrykke et stemningsregister – som et emotionelt instrument og metalliske stemmer. For at opnå en fysisk virkning på publikum.

Jeg er interesseret i lyd som noget relationelt – som noget der former sig efter nogen eller noget. Ligesom jeg med det tekstile instrument vil forme og variere lyden ved direkte berøring af tekstilet, vil jeg med sangen skabe en relation mellem publikum, og performere, hvor sangen bliver et relationelt bindeled, som væverfuglens sang.